

Vertalen wat er staat of...

Naar aanleiding van een vraag die op de site van de Boekvertalers werd gesteld hoever je als vertaler moet gaan in het corrigeren van fouten in de brontekst schoot mij het volgende voorval te binnen.

Het betrof een boek van een gerenommeerd schrijfster, die een van haar personages, een vrome pater familias met tirannieke trekjes, over de zeven plagen van Egypte laat vertellen, waarbij hij dan de sprinkhanenplaag als voorbeeld noemt.

Oeps. Zeven plagen? Het waren er tien. En de sprinkhanenplaag was de achtste.

Wat doe je hiermee als vertaler? Was het boek geschreven door een minder goede auteur, dan had ik waarschijnlijk gekozen voor de optie om het woord zeven te vervangen door 'tien'. Maar in dit geval zou je deze fout ook als een knipoog van de schrijfster kunnen beschouwen, waarmee ze wilde aangeven dat er aan de bijbelkennis van de pater familias nog wel het een en ander mankeerde. Ik vond het een lastig probleem en besloot de schrijfster via haar uitgeverij te benaderen. Maar helaas: de uitgeverij liet weten dat de schrijfster uit principe nooit meer om wilde zien naar een voltooid werk. Eenmaal geschreven behoorde het niet langer toe aan haar, maar aan het publiek en daar had zij verder niets mee te maken. De redactrice raadde me aan om de formulering van de schrijfster te handhaven, of, zoals ze het noemde, te kiezen voor 'haar beleving van de plagen van Egypte'. Dat heb ik gedaan, maar toch is het altijd blijven knagen, vooral vanwege de woordkeuze van de redactrice. Ik blijf me afvragen of de buitenlandse redactrice zichzelf niet wat te verwijten had en om die reden de schrijfster liever niet wenste te benaderen.

Overbodig te zeggen dat natuurlijk niemand over die zeven plagen is gevallen...